

GŁOS GIMNAZJALISTÓW

SAMORZĄD UCZNIOWSKI GIMNAZJUM NR 16 W KIELCACH

ROK II, NUMER 2(6)

18 GRUDNIA 2015 R.

Szkolny Dzień Praw Dziecka

20 listopada 2015 r. w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 16 im. Janusza Kusocińskiego w Kielcach obchodziliśmy Ogólnopolski Dzień Praw Dziecka, który był również 26. rocznicą uchwalenia Konwencji o Prawach Dziecka. Z tej okazji podjęliśmy wiele ciekawych inicjatyw.

Samorząd Uczniowski pod opieką p. Mariusza Świerczyny przygotował gazetkę ścienną informującą o obchodach Ogólnopolskiego Dnia Praw Dziecka. Wszyscy wychowawcy przeprowadzili lekcje na temat: „Moje prawa w świetle Konwencji Praw Dziecka” według przygotowanego scenariusza, odczytali list Rzecznika Praw Dziecka.

Zostały przeprowadzone konkursy szkolne: plastyczny „Mam prawo do...” – pod kierunkiem p. Joanny Zebrzowskiej, informatyczny na najlepszą prezentację multimedialną „Prawa

Dziecka” – pod kierunkiem p. Małgorzaty Pacholec. Z najładniejszych plakatów laureatów konkursu została utworzona wystawa, natomiast najciekawsze prace informatyczne zostały zaprezentowane podczas

zajęć z wychowawcami.

W dniu 20 listopada 2015 r., uczniowie klasy 1b przedstawili, przygotowany pod opieką p. Mariusza Świerczyny, program artystyczny pt. „Baśń o prawach dziecka”. Przywołując kilka znanych baśni, młodzi artyści poprzez zabawę przybliżyli swoim koleżankom i kolegom tematykę praw dziecka.

W czasie czwartej godziny lekcyjnej pod opieką pani Barbary Krygier i pani Beaty Mikulskiej - Cudaj uczniowie wzięli udział w debacie poświęconej prawom, problemom i potrzebom dzieci. Dokonali hierarchizacji najważniejszych z nich, tworząc „Wieżę Praw”,

chętnie dyskutowali i wyrażali swoje wątpliwości wobec przestrzegania ich przez dorosłych.

W okresie poprzedzającym święto, uczniowie wykonali na zajęciach technicznych żółte słoneczka i przypięli je do ubrań 20 listopada. W tym dniu wszyscy przyszli ubrani na niebiesko, co zwalniało ich z odpowiedzi ustnej i niezapowiedzianej kartkówki. Był to wyraz manifestowania radości i równości wszystkich dzieci wobec praw.

Podjęta w naszej szkole akcja, spotkała się z przychylnym przyjęciem zarówno ze strony uczniów, jak i nauczycieli. Uczniowie chętnie wyrażali swoje zdanie na temat praw dziecka, licznie uczestniczyli w szkolnych

konkursach o tej tematyce. Szkolne obchody Ogólnopolskiego Dnia Praw Dziecka pozwoliły dziewczętom i chłopcom lepiej poznać i zrozumieć ich prawa.

W TYM NUMERZE:

Andrzejki 3

Boże Narodzenie
w innych krajach 4

Kilka słów
o dyskryminacji 5

Recenzje filmów 6

Recenzje książek 8

Nasz twórczość 10

Bezpieczne
święta 11

Narodowe Święto Niepodległości

Narodowe Święto Niepodległości jest polskim świętem państwowym, upamiętniającym rocznicę odzyskania przez Naród Polski niepodległości w 1918 roku, po 123 latach zaborów. Święto Niepodległości zostało ustanowione w ostatnich latach drugiej RP i przywrócone w 1989 r. Do roku 1936 11 listopada był przede wszystkim świętem

wojska. Narodowe Święto Niepodległości obchodzone jest w całym kraju, jednak najważniejsze obchody odbywają się w Warszawie, tam organizowane są m. in. koncerty, marsze oraz biegi.

W naszej szkole z okazji Święta Niepodległości został zorganizowany konkurs, w którym wzięły udział wszystkie klasy 4-6 szkoły podstawowej oraz

1-3 gimnazjum. Wyniki ogłoszono 12 listopada. Pierwsze trzy miejsca zdobyły klasy: 1 miejsce 4a i 5c, 2 miejsce 2d i 5d, 3 miejsce 1a i 2d. Wszystkie te klasy w nagrodę wybrały w listopadzie jeden dzień, w którym uczniowie nie będą pytani oraz będą zwolnieni z pisania sprawdzianów oraz kartkówek.

Julia Habel
Wiktorija Zaborska

*Jest w moim kraju zwyczaj, że w dzień wigilijny,
Przy wejściu pierwszej gwiazdy wieczornej na niebie,
Ludzie gniazda wspólnego łamią chleb biblijny,
Najtkliwsze przekazując uczucia w tym chlebie.*

C.K. Norwid

Samorząd Uczniowski Gimnazjum nr 16 w Kielcach składa najserdeczniejsze życzenia, radosnego przeżywania Świąt Bożego Narodzenia, ciepła i rodzinnej atmosfery przy wigilijnym stole, życzliwości oraz wszelkiej pomyślności i dobra. Niech przy magicznym zapachu świątecznego drzewka i dźwiękach kolęd wszyscy przeżyją piękne chwile bożonarodzeniowej bliskości. Nadchodzący Nowy Rok 2016 niech będzie czasem spokoju, spełnienia wszystkich marzeń oraz optymizmu i satysfakcji.

ANDRZEJKI

Wieczór wróżb odprawianych w nocy z 29 na 30 listopada (w wigilię św. Andrzeja) nazywamy andrzejkami, znanymi również jako jędrzejki lub jędrzejówki. Święto to jest specjalną okazją do zorganizowania ostatnich hucznych zabaw i przyjęć przed rozpoczęciem adwentu

HISTORIA ŚWIĘTA

Istnieje kilka „teorii” na temat powstania andrzejek. Jedna z nich mówi, że święto to przywędrowało do nas z Grecji (stąd jego nazwa – od Androsa, którego polskim imiennikiem jest Andrzej, a dosłowne tłumaczenie na nasz język oznacza męża lub mężczyznę). Wiele źródeł donosi, że tradycja świętowania tego dnia pochodzi ze Szkocji, jako że patronem tego kraju jest właśnie św. Andrzej. Tam też do dziś andrzejki obchodzi się bardzo bogato. Niektórzy dopatrują się związków tej tradycji w starogermańskim kulcie boga Frejera. Natomiast chrześcijanie od dawnych czasów kierowali swoje modlitwy o szczęśliwe i długie małżeństwo do świętego Andrzeja.

Dawniej wierzone, że tego magicznego dnia wrota przyszłości się otwierają i uchylają rąbka tajemnic dotyczących miłości.

W wigilię św. Andrzeja wróżyły sobie dziewczęta, a kilka dni wcześniej – w wigilię św. Katarzyny - chłopcy. Jednak ze względu na to, że w ten dzień panowie nie świętowali z aż tak wielkim zapalem, zwyczaj katarzynek uległ zapomnieniu około XIX wieku.

WRÓŻBY ANDRZEJKOWE

Najbardziej popularnym zwyczajem andrzejkowym jest **lanie wosku na wodę**. Gorący wosk koniecznie trzeba przelać przez otwór w kluczu. Powstały w ten sposób kształt każdy interpretuje indywidualnie. Od tego, co zobaczymy, podobno będzie zależeć nasza przyszłość.

Inną znaną wróżbą andrzejkową, która nie wymaga wielu przygotowań, jest **wróžba z butami**. Ustawia się je rzędem - czyj but pierwszy przejdzie przez próg, ta osoba w następnym roku może spodziewać się ślubu. Popularnością cieszy się również **losowanie przedmiotów** o symbolicznym znaczeniu, np.

listek oznaczał staropanieństwo, obrączka lub wstążka z czepka – bliski ślub, różaniec – stan zakonny. Inne powszechne zwyczaje to m.in.: **wróžba z kartkami** – uczestnicy spisują imiona dziewcząt na jednej kartce, a imiona chłopców na drugiej, po czym kartki są odwracane i przekłuwane od góry – przekłute imię oznacza imię przyszłej wybranki / wybranka.

Ucięcie w dniu św. Andrzeja gałązki wiśni lub czereśni – jeżeli gałązka zakwitnie w Boże Narodzenie, to jest to zwiastun szybkiego zamążpójścia. **Rzucanie psu kości lub kulek ciasta, oznaczających wybranych chłopców** – jeżeli pies jako pierwszy zjadł kość od danej dziewczyny, to ona jako pierwsza miała wyjść za mąż.

Olga Zielińska

Andrzejki w ZSO nr 16 w Kielcach

W naszej szkole samorząd uczniowski przygotował wróżby andrzejkowe. Zadanie nie było zbyt łatwe. 26 listopada, podczas przerwy obiadowej każdy uczeń mógł skorzystać z wróżb lub wziąć udział w andrzejkowej loterii. Niestety nie wszystkie klasy przygotowały stoiska andrzejkowe. Zabawa była udana. Mamy nadzieję, że w przyszłym roku andrzejki będą cieszyły się większą popularnością.

Red.

Jak świętują Boże Narodzenie w innych krajach ?

Boże Narodzenie kojarzy nam się z śniegiem za oknem, pierwszą gwiazdką, kolacją wigilijną, bogato przystrojoną choinką i pasterką o północy. Okazuje się, że nasze wyobrażenia o idealnych świętach, zdecydowanie różnią się w innych krajach.

Święta w Niemczech

Zacznijmy od naszych sąsiadów. Święta Bożego Narodzenia w Niemczech są jednym z najważniejszych świąt w całym roku. Przygotowania zaczynają się bowiem aż cztery tygodnie wcześniej, w pierwszą niedzielę adwentu. Już wtedy domy zaczynają być zdobione świątecznymi oraz adwentowymi wiankami zrobionymi z gałązek jodły bądź świerku, przystrojonymi fioletowymi wstążkami i czterema świeczkami (zielen jodły symbolizuje nadzieję, fiolet-refleksję nad przeszłością, a świeczki-światło). W każdej niedzielę mieszkańcy Niemiec zapalają po jednej świecy, a kiedy palą się wszystkie cztery, oznacza to, że przyszło Boże

Narodzenie. Prawdziwe Święta Bożego Narodzenia zaczynają się 25 grudnia. Wszyscy mieszkańcy

spędzają ten czas w gronie rodziny i najbliższych przyjaciół. Na niemieckich stołach króluje sałatka kartoflana, różnego rodzaju pieczona kiełbasa oraz potrawy z kiszzonej kapusty. Z ciast Niemcy podają Lebkuchen i Pfefferkuchen (pierniczki), robione tylko na święta. Uważają, że jedzenie ich w innej porze roku jest wręcz niepojęte.

Święta w Kanadzie

Kanada podobnie, jak Stany Zjednoczone jest wielonarodowościowym krajem, w którym tradycje i kultury przenikają się wzajemnie, co ma wpływ na obrzędy związane z obchodzeniem Świąt Bożego Narodzenia. Ponieważ Kanada podzielona jest na część francuską i angielską, to powoduje, że tradycje i zwyczaje znacząco się różnią.

Część francuska większą uwagę przywiązuje do samej kolacji wigilijnej. Przed północą mieszkańcy wybierają się do kościoła na świąteczną mszę, aby zaraz po przyjściu zasiąść do stołu. Głównym daniem jest Tourtiere-mięsny placek, natomiast na deser podawane jest czekoladowe ciasto – Yule jog.

Kanadyjczycy zamieszkujący część angielską święta obchodzą następnego dnia. Rano wymieniają się prezentami, a około 12 idą do kościoła na mszę. Po powrocie rodzina zasiada do uroczystego wigilijnego obiadu, podczas którego na stole króluje pieczony indyk lub wołowina, natomiast na deser serwowany jest pudding.

Zarówno w części francuskiej jak i w angielskiej jedną z tradycji jest ozdabianie domu gałązkami jemioli, która ma symbolizować pomyślność oraz szczęście, a także tzw. bostońska świąteczna choinka.

Święta w Australii

Święta Bożego Narodzenia wypadają w Australii w środku lata i są obchodzone niezwykle oryginalnie – na plaży. 25 grudnia australijskie rodziny zbierają się nad brzegiem oceanu przy wspólnym grillu. Australijczycy wymieniają się wtedy prezentami, grają w plażowe gry (niektórzy biorą kąpiele w oceanie) i spędzają ten czas w gronie najbliższych.

Podstawę świątecznej dekoracji stanowi roślina zwana australijskim krzaczkiem, pełniąca funkcję podobną do naszej choinki. Australijski Święty Mikołaj wygląda zupełnie inaczej, niż ten, jakiego znają dzieci m.in. w Polsce. Jest bowiem ubrany w strój pletwonurka i zdarza się, że przybywa na desce windsurfingowej. Australia różni się także wizerunkiem świątecznej kolacji, która najczęściej jest dostosowana do pogody. Tradycyjna świąteczna kolacja może być nieco za ciężka przy letnim upale. Wiele osób wybiera zatem coś z owoców morza lub szynkę na zimno, indyka oraz sałatki. Na zakończenie jest deser, zwany Pavlova, który najczęściej podawany jest z truskawkami, granatem i bitą śmietaną.

Zjawisko dyskryminacji w szkole

ZASADY PRZECIWDZIAŁANIA DYSKRYMINACJI W ZESPOLE SZKÓŁ OGÓLNOKSZTAŁCĄCYCH NR 16 W KIELCACH

1. Każdy uczeń jest równy wobec prawa obowiązującego w szkole.
2. Nikt nie może być dyskryminowany ze względu na: rasę, płeć, pochodzenie, wyznawaną wiarę, status materialny, orientację seksualną, wygląd zewnętrzny lub niepełnosprawność.
3. Dziewczęta i chłopcy mają takie same prawa i obowiązki.
4. Nie należy wyśmiewać, obrażać drugiego człowieka ze względu na jego wygląd, ubiór, status materialny, kalectwo.
5. Na terenie szkoły obowiązuje zakaz używania przemocy fizycznej i psychicznej. Nikogo nie wolno nękać.
6. Nie wolno nikogo wyśmiewać ze względu na jego słabe osiągnięcia edukacyjne.
7. W szkole nie wolno rozpowszechniać stereotypów.
8. Negatywne opinie lub uczucia wobec innych grup społecznych żywione z powodu samej przynależności do danej grupy a także nieprzychylnie oceny, osądy dokonane na podstawie stereotypowych przekonań są zakazane.
9. Każdy jest zobowiązany do przeciwdziałania dyskryminacji.
10. Przypadki dyskryminacji należy zgłaszać wychowawcom, pedagogowi, nauczycielom lub dyrekcji szkoły.

Ostatnio zauważanym problemem jest przejaw dyskryminacji u młodzieży. Odsuwanie na bok innej osoby lub wytykanie jej palcami naprawdę nie jest miłe i sprawia smutek. Natomiast dzisiejsza młodzież nie zdaje sobie sprawy z takiego problemu. Myślę, że gdy kogoś dyskryminują, to nic takiego się nie dzieje. Wręcz przeciwnie jest to bardzo duży problem, który nie może się pojawiać, ponieważ ktoś zawsze na tym cierpi.

Istnieją różne przyczyny zjawiska dyskryminacji. Młodzież najczęściej odsuwa się od rówieśników, którzy np. nie mają markowych ubrań lub butów, czy też znacznie różnią się wyglądem od innych osób (np. mają nadwagę czy też są innego pochodzenia, innej wiary). Pamiętajmy, że markowe ubrania i wygląd nie decydują o tym, czy ktoś jest miły lub przyjazny. Zawierając przyjaźnie, nigdy nie kierujemy się taką drogą podziału. Być może ta osoba jest bardzo ciekawa i przyjacielska nawet jeśli znacznie się od nas różni. Nie oceniamy swoich rówieśników po wyglądzie. Dopóki sami ich nie poznamy, nie wysnuwajmy pochopnych wniosków.

Teraz powstaje pytanie: Jak radzić sobie z dyskryminacją? Myślę, że to bardzo rozległy temat, ale nie sądzę, że można w stu procentach poradzić sobie z tym problemem. Najlepiej będzie to wszystko zignorować, lecz bez kolegów i koleżanek w szkole nie jest tak miło. Dobrze mieć kogoś bliskiego, zaufanego, ale kiedy każdy się od nas odwraca, co wtedy zrobić? Pozostaje nam tylko zaakceptowanie tej sytuacji lub rozmowa ze swoimi rówieśnikami, mająca na celu wyjaśnienie, czemu zachowują się wobec nas w taki, a nie inny sposób. Pomocy i wsparcia możemy również szukać u osób dorosłych (np. rodziców, wychowawcy, pedagoga szkolnego).

Osoby dyskryminowane w szkole są często bardzo zamknięte w sobie. Czasami zdarza się, że zaczynają opuszczać się w nauce, ponieważ tak bardzo przytłacza ich ten problem. Moim zdaniem takim osobom trzeba pomóc. Nikt nie zasługuje na to, by być dyskryminowanym. Musimy również postawić się w sytuacji tych osób i zadać sobie pytanie: Czy my też chcielibyśmy być tak traktowani i jak zachowalibyśmy się, gdyby ten problem dotyczył nas?

Dyskryminacja w szkole jest najpowszechniejszym problemem. Trzeba z nim walczyć i go eliminować. Każdy powinien być traktowany równo i z szacunkiem.

Kinga Czekaj

Recenzja filmu „Listy do M 2”

Kilka dni temu do kin weszła kontynuacja kultowego filmu "Listy do M". Poniekąd jest on podobny do pierwszej części, pojawiło się jednak kilku nowych aktorów, a co za tym idzie kilka nowych wątków. Film cały czas wzbudza ogromne zainteresowanie.

„Listy do M 2” wyreżyserował Maciej Dejner. W rolach głównych wystąpili: Maciej Stuhr (Mikołaj Konieczny), Roma Gąsiorowska (Doris), Tomasz Karolak (Melchior "Mel Gipson"), Agnieszka Dygant (Karina Lesiecka), Piotr Adamczyk (Szczepan Lesiecki), Maciej Zakościelny (Redo), Marta Żmuda Trzebiatowska (Monika). Muzyką zajął się Łukasz Targosz. Zdjęcia zostały zrealizowane w Polsce przez Mariana Prokopa.

Film uzyskał wiele pozytywnych opinii. Akcja, tak jak w pierwszej części, rozgrywa się w czasie świąt Bożego Narodzenia. Mikołaj, który jest w szczęśliwym związku z Doris, nie może się zdecydować na oświadczyzny, co prowokuje jego syna Kostka do obmyślenia świątecznej strategii z pierścieniem zaręczynowym. Małgorzata i Wojciech adoptowali Tosię, jednak ich rodzina musi zmierzyć się z chorobą Małgosi. Szczepan i Karian po rozwodzie nieustannie na siebie wpadają. Związek Mela i Betty nie przetrwał próby czasu. Kobieta wychowuje ich synka Kazika z nowym partnerem. Monika i Redo są szczęśliwymi narzeczonymi, dopóki w ich związku nie pojawia się stara znajoma Reda - Magda, która wywraca ich świat "do góry nogami".

Gorąco polecam obejrzenie filmu "Listy do M 2", który jest godny naszej uwagi. Warto przed zobaczeniem tej komedii zapoznać się z treścią pierwszej części, gdyż te są ze sobą bardzo powiązane. Całość utrzymana jest w pogodnym, świątecznym nastroju. Można zatem poczuć magię zbliżających się świąt...

**Aleksandra Adamczyk
Berenika Woś**

**WYNIKI
WEWNĄTRZSZKOLNEGO
KONKURSU
POLONISTYCZNEGO
SPOTKANIE Z
MICKIEWICZEM
160. ROCZNICA ŚMIERCI
ADAMA MICKIEWICZA**

UCZNIOWIE SZKOŁY PODSTAWOWEJ:
Kategoria: album poświęcony życiu i twórczości Adama Mickiewicza

Miejsce	Imię i nazwisko ucznia	Klasa
I	Zuzanna Grzela	6c
II	Weronika Basąg Aleksandra Muszczak	4b 6c
III	Marta Szplit Gabriela Woś	6a 6c

Kategoria: praca plastyczna inspirowana utworem Adama Mickiewicza

Miejsce	Imię i nazwisko ucznia	Klasa
I	Bartek Michałek	5c
II	Jan Suchenia	5c
III	Anna Morawska	6c

UCZNIOWIE GIMNAZJUM:

Kategoria: prezentacja multimedialna na temat życia i twórczości Adama Mickiewicza

Miejsce	Imię i nazwisko ucznia	Klasa
I	Karolina Dziedzic	3d
II	Michał Parandyk	2c
III	Bartosz Szaniawski	2a
wyróżnienie	Tobiasz Radosz	2a

Kategoria: utwór inspirowany twórczością Adama Mickiewicza

Miejsce	Imię i nazwisko ucznia	Klasa
I	Magdalena Karyś	3b
II	Anna Fortunka	2c

MOJE REFLEKSJE

O łamaniu praw dzieci na świecie.

Konwencja o Prawach Dziecka została przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 roku. Możemy się nią już cieszyć 25 lat. Te prawo obowiązują we wszystkich krajach świata, aczkolwiek przestrzegane są głównie w Europie i Ameryce Północnej. W pozostałych częściach kuli ziemskiej są one nagminnie łamane.

Jak często narzekamy, że nie chce nam się iść do szkoły, że ogólnie fajnie by było gdyby jej nie było. Dzieci w Brazylii, Chile, Ekwadorze, Boliwii oraz wielu innych części globu marzą o tym, aby móc się uczyć, a my tak stękamy, że mamy takie możliwości.

W Kenii, Etiopii i Sudanie ludzie, w tym ci najmłodszy, cierpią głód i pragnienie. My, dzieci Europy, marudzimy na to, że na obiad zamiast pomidorowej jest jarzynowa itp. One chciałyby zjeść choć małą kawałek chleba, a co dopiero mogą śnić o tym, czym my pogardzamy.

Irak, Syria, Palestyna - wszyscy wiemy, że panuje tam wojna. Brutalni bojownicy z Państwa Islamskiego (IS) bezlitośnie gwałcą, porywają bezbronne i niewinne dzieci. Do swoich szeregów zaciągają bardzo młodych chłopców. „Piorą im mózg”, uczą nienawiści do innych religii, w ich słowniku nie ma takich słów jak miłość, pokój i tolerancja. Malcy tracą swoje jedyne, młode i niewinne życie

w imię chorej ideologii. Razem z rodzicami próbują uciec przed wojną przez Morze Śródziemne. Niestety na przeladowanych łodziach często giną w wodach Włoch, Grecji i Cypru, czyli tam, gdzie my wybieramy się na wakacje.

W Tanzanii dużo dzieci cierpi na albinizm, czyli chorobę polegającą na braku pigmentu w skórze, włosach i tęczówkach (najczęściej mają czerwone oczy). Ich zdrowi rówieśnicy mają czarny kolor skóry, włosów i oczu. Według wierzeń amulet z części ciała albinosa przynosi szczęście i pomyślność rodzinie. Dlatego na każdym kroku czyhają na nich niebezpieczeństwa ze strony szamanów, którzy za wytworzenie jednego takiego przedmiotu mogą utrzymać się przez wiele tygodni, więc rodzice oddają swoje chore pociechy do specjalnych ośrodków bardzo często prowadzonych przez misjonarzy ze „Starego Kontynentu”, gdzie albinosi bezpiecznie mogą uczyć się i rozwijać.

W bardzo wielu częściach świata naruszane są podstawowe prawa człowieka, dlatego światowi przywódcy powinni dążyć do złagodzenia konfliktów zbrojnych, a różne fundacje i organizacje wysłać ludzi, którzy będą służyć pomocą najuboższym.

Konwencja o Prawach Dziecka w art. 1. mówi, że „dziecko” to każda istota ludzka w wieku poniżej osiemnastu lat, chyba, że zgodnie z prawem odnoszącym się do dziecka uzyska ono wcześniej pełnoletność”. Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka. Każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Dziecko, pozbawione opieki rodzicielskiej, ma prawo do ochrony i pomocy ze strony władz publicznych. Jest słabsze od dorosłych, dlatego też musi posiadać dodatkową „tarczę” przed siłą dorosłych. Takie wsparcie dają im prawa dziecka zapisane w Konwencji...

Kilka słów o Konwencji o prawach dziecka

Konwencja o prawach dziecka jest to międzynarodowa konwencja przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 20 listopada 1989 r. To dokument obowiązujący w niemal wszystkich państwach świata.

Prawa dziecka w Polsce

Polska ratyfikowała Konwencję 7 czerwca 1991 r., jednak z pewnymi zastrzeżeniami oraz własną interpretacją niektórych przepisów. Zgodnie z pierwszym zastrzeżeniem, a wbrew tekstowi konwencji, dziecko adoptowane nie ma prawa poznać danych swoich rodziców naturalnych. Drugie zastrzeżenie dotyczy zapisu o wieku, w którym istnieje możliwość powołania do służby wojskowej lub podobnej i uczestnictwa w działaniach wojennych, a które będzie regulowane zgodnie z przepisami obowiązującymi w Polsce (ale nie niższym niż 15 lat). Oba te zastrzeżenia zostały przez Polskę wycofane z dniem 4 marca 2013 roku.

Chcesz wiedzieć, jakie masz prawa? Zajrzyj tutaj <http://brpd.gov.pl/konwencja-o-prawach-dziecka>

Weronika Jedynak

Sylvia Ciszewska

Recenzja „Czerwieni Rubinu”

Czerwień Rubinu, a w oryginalnej *Rubinrot*, to I tom kolejnej wspaniałej trylogii, którą recenzuję. Szczerze powiedziawszy najbardziej lubię czytać właśnie trylogie. Dlaczego? Ponieważ uwielbiam uczucie, kiedy nie mogę oderwać się od czytania pierwszej części, a gdy już ją skończę, od razu udaję się do sklepu po zakup kolejnej! W moim przypadku zdarza się to bardzo często, ale w ogóle mi to nie przeszkadza.

Czerwień Rubinu jest książką, nie amerykańskiej, lecz niemieckiej pisarki, Kerstin Gier, która jako jedyna niemiecka autorka utrzymuje wszystkie swoje książki na listach bestsellerów. Trylogia *Czasu* podbiła serca wielu czytelników, w tym również moje i wielu moich znajomych. Tak naprawdę z początku nie miałam zamiaru oddawać się lekturze tej powieści, gdyż dowiedziałam się, że posiada ona rozbudowany wątek miłosny. Nie lubię czytać utworów, w których ważną rolę odgrywa miłość, ponieważ uważam je za nudne i przewidywalne. Jednak, po przeczytaniu zaledwie kilku stron, książka dosłownie „wessała” mnie w swoją historię i tak mocno zawładnęła moim umysłem, że nie mogłam się od niej oderwać i chciałam tylko czytać, czytać, czytać... Głównym tematem nie są, na szczęście, rozterki miłosne pierwszoplanowych bohaterów, tylko podróże w czasie. Nadal brzmi banalnie? To spróbuję was odrobinę zachęcić. J. Gwendolyn ma szesnaście lat, dwójkę rodzeństwa, oddaną przyjaciółkę i lekko dziwaczną

rodzinę, w której z pokolenia na pokolenie przekazywany jest dar podróżowania w czasie. Do tej roli od najmłodszych lat przygotowywana była jej kuzynka Charlotta, ale dowiadujemy się, że nie ona, ale Gwen jest nim obdarzona. Drugim głównym bohaterem i nosicielem genu jest Gideon. To właśnie on i Gwendolyn muszą stawić czoła niebezpiecznym przygodom, które na nich czekają.

Moim zdaniem, *Czerwień Rubinu* jest utworem, w którym każdy znajdzie coś dla siebie, wartka akcja, niebezpieczne podróże, intrygujący bohaterowie i mnóstwo tajemnic – oto elementy fenomenalnego dzieła. Polecam tę książkę miłośnikom fantasy, choć nie znajdą tu wampirów ani wilkołaków, ale mam nadzieję, że inne czynniki skłonią ich do zakochania się w tej opowieści.

Osobiście uzależniłam się nie tylko od *Czerwieni Rubinu*, ale i dwóch następnych. Zaraz po zakończeniu tomu I, który urwał się w niespodziewanym momencie, zdobyłam *Błękit Szafiru* oraz *Zieleń Szmaragdu*. Na początku obawiałam się, że kolejne tomy nie będą tak dobre jak część I, jednak moje zaniepokojenie było bezpodstawne. Książki okazały się równie doskonałe. Dlatego, jeśli spodobał Ci się ten opis, zapraszam do poznania historii bohaterów. J. Na podstawie trylogii Felix Fuchssteiner nakręcił film, który nosi tytuł *Rubinrot*.

Dominika Pietrasik

KOSOGŁOS CZ. 2- RECENZJA FILMU

Kosogłos cz. 2 to czwarta, a zarazem ostatnia część sagi filmowej pt. „Igrzyska Śmierci”, która stała się jedną z najpopularniejszych serii filmów na świecie. Reżyserem tej produkcji jest Francis Lawrence. Filmy te są ekranizacją trylogii książkowej, napisanej przez Suzanne Collins, która również cieszy się popularnością wśród młodzieży, choć nie tylko.

Filmy opowiadają o losach niejakiej Katniss Everdeen, dziewczyny mieszkającej w najbardziej biednym regionie totalitarnego państwa Panem, utworzonego na terenie dawnych Stanów Zjednoczonych. Akcja rozgrywa się w okrutnej przyszłości, gdzie prezydent owego kraju- Snow, aby zapewnić spokój i utrzymać mieszkańców w ryzach organizuje co roku igrzyska na śmierć i życie dla dzieci i młodzieży, z których wychodzi tylko jeden zwycięzca. Uczestnicy, zwani trybutami, są zamykani na ogromnej arenie kontrolowanej przez Kapitol i zmuszani do walki. Ku uciesze gawiedzi wydarzenie jest transmitowane w formie telewizyjnego show, a organizatorzy igrzysk wzbogacają jątkę licznymi, efektownymi pułapkami. Aby nie zdradzać za wiele fabuły pozostałych części, przejdę już do tematu recenzji, czyli ostatniej części tego cyklu. *Kosogłos* cz. 2 to film ukazujący dalsze przygody Katniss, jej przyjaciół i całego kraju, który pogrążony jest

w wojnie domowej między arystokracją z prezydentem Snowem na czele, a pozostałymi dystryktami (bo tak nazywają się poszczególne regiony kraju), którym przewodzi prezydent 13 dystryktu - Alma Coin. Film ukazuje bunt ludzi przeciwko okrutnym igrzyskom i samemu prezydentowi, który za tym wszystkim stoi. Twarzą tego powstania zostaje natomiast główna bohaterka - Katniss, która staje się symbolem (tytułowym kosogłosem) dla ludu, płomykiem nadziei na lepsze życie, legendą. Dzieło to skupia się głównie na rozterkach emocjonalnych Katniss oraz na problemach i konfliktach politycznych między dystryktami. Jest w nim wiele zapierających dech w piersiach scen akcji, które wzmacniają niesamowite efekty specjalne oraz muzyka, stworzona między innymi przez Hansa Zimmera. Nie brakuje w nim również scen, które sprawiają, że w naszych oczach zakręci się łza. Jest to z pewnością najbardziej emocjonalna ze wszystkich części serii. Film ukazuje nasz świat w krzywym zwierciadle. Mówi o tym, jak ludzie mogą nawzajem się wyniszczać i o tym, jak ogromny wpływ wywierają na nas media.

Moim zdaniem film jest naprawdę bardzo dobrym odwzorowaniem książki (którą również warto przeczytać). Z pewnością spodoba się fanom całej serii oraz kina akcji, ale nie tylko. Gorąco wszystkim polecam go obejrzeć, bo zawiera wszystkie cechy, których nastolatki szukają w produkcjach tego typu.

Julia Rokosz

**Kilka słów
o „Zemście”**

W dniu 27 października 2015 roku wszystkie klasy pierwsze naszego gimnazjum wybrały się do teatru im. Stanisława Żeromskiego w Kielcach, by obejrzeć spektakl pt. „Zemsta”

Akcja komedii toczy się wokół wątku głównego, którym jest spór o mur graniczny. Na scenie mogliśmy obserwować kłótnie dwóch nienawidzących się sąsiadów Cześnika Macieja Raptusiewicza i Rejenta Milczka. Ciekawym wątkiem jest miłość Klary i Waclawa. Według mnie najśmieszniejszą postacią był Papkin, którego wyśmienicie zagrał kielecki aktor Edward Janaszek.

Spektakl był ciekawy i zabawny. Uwagę widzów zwróciła nieco uwspółcześniona scenografia, którą zaprojektował Jerzy Sitarz. Piękne kostiumy, autorstwa Doroty Wijas, pozwoliły nam przenieść się do czasów, w których toczy się akcja komedii Fredry. Widzowie nagrodzili brawami doskonałą grę aktorów: Andrzeja Platy, Eweliny Gronowskiej, Mirosława Bielińskiego, Beaty Pszenicznej, Krzysztofa Wieczorka, Dawida Żłobińskiego, Artura Słabonia, Andrzeja Cempury, Janusza Głogowskiego i Łukasza Pruchniewicza. Mam nadzieję, że jeszcze kiedyś zobaczymy na scenie kieleckiego teatru podobną, równie dobrą, sztukę.

Łukasz Salwa

NASZA TWÓRCZOŚĆ

Magdalena Karyś

To My

Teraz gdy jesteśmy młodzi
 Wiemy, że czas w niczym nam nie szkodzi.
 Mamy chęci i marzenia
 To przed nami stoi ziemia.
 Naszym mottem jest „zabawa”,
 I za wszystko chcemy brawa.
 Serca mamy wciąż otwarte
 Dusze jednak są uparte.
 Nie myślimy o przyszłości,
 Lecz o sobie i radości.
 „Młodości ty nad poziomy wylatuj”
 I marzenia nasze ratuj.
 Jednak czas szybko upływa
 Rzecz jest to niesprawiedliwa.
 Kiedyś przecież będę stary,
 Czas przyniesie nowe dary.
 I nie będę z ducha mego
 Czerpał siły i dobrego.
 Będę myślał materialnie,
 Robił rzeczy machinalnie.
 Wtedy przyjaźń i zabawa
 To nie będzie ważna sprawa.
 Gdy nad grobem swoim stanę
 Śmierć przypomni każdą ranę.
 Którą komuś, gdzieś zadałem
 Sprawy sobie nie zdawałem.
 Ty MŁODOŚCI daj mi skrzydła
 Aby starość mi nie zbrzydła.
 Żebym sobie zapamiętał,
 Że być dobrym - to rzecz święta.

Anna Fortunka

Oda do młodzieży

Nasza młodzież taka trudna,
 nieporadna i paskuda.
 Chodzą wszędzie z komorami
 nawet pomiędzy wierszami.

Bez serc, bez ducha
 ta nasza młodzież krucha.
 Nie mówi dzień dobry, do widzenia
 nawet sprzątacze znanej z widzenia.

Witaj, jutrzeńko swobody!
 cała dziatwa zna Twoje powody.
 Wszyscy się do nich stosujemy
 i z chęcią je realizujemy.

W SKRÓCIE

★ Uczniowie klasy 5c Szkoły Podstawowej nr 32 w Kielcach przygotowali pod opieką p. Małgorzaty Ludwinek program artystyczny z okazji Święta Niepodległości.

★ Samorząd uczniowski zorganizował i przeprowadził akcję GÓRA GROSZA.

★ Klasy I obejrzała w kinie MOSKWA film pt. *Jumper* i wzięli udział w lekcji na temat: *Język filmu*.

★ Uczniowie pod opieką ks. Radosława przygotowali Jasełka.

★ W dniu 4 grudnia 2015 r. (piątek), uczniowie, którzy podczas lekcji mieli na głowie czapkę św. Mikołaja, nie byli pytani. Chłopcy z klasy 2a odwiedzili w stroju Św. Mikołaja uczniów z klas 0-III Szkoły Podstawowej nr 32 w Kielcach.

BEZPIECZNE ŚWIĘTA

Grudzień to okres przygotowań do Świąt Bożego Narodzenia i powitania Nowego Roku. W tym czasie często dochodzi do różnego rodzaju niebezpiecznych zdarzeń. Najczęściej do pożarów w okresie przedświątecznym dochodzi z powodu nierozwagi, pośpiechu czy zaniedbania. Przygotowując świąteczne dania, nie należy zostawiać ich bez nadzoru na włączonym gazie czy kuchence elektrycznej. Pozostawienie bez dozoru rozgrzanych urządzeń elektrycznych, a także przeciążenia instalacji elektrycznej, spowodowane włączeniem nadmiernej ilości

odbiorników elektrycznych, są najczęstszymi przyczynami pożarów.

Dekorując świątecznymi ozdobami i lampkami mieszkania czy domy należy mieć na uwadze bezpieczeństwo własne, rodziny i sąsiadów. Zewnętrzne świąteczne oświetlenie domu i stojących w ogrodzie świerków, jodeł czy krzewów może okazać się niebezpieczne. Kolorowe lampki, nie mające odpowiedniej izolacji, mogą po namoknięciu na deszczu czy śniegu spowodować zwarcie instalacji elektrycznej lub porażenie prądem. Nie należy pozwalać na odpalanie „zimnych ogni” przez dzieci bez nadzoru osób dorosłych, gdyż wytwarzają one wysoką temperaturę i mogą spowodować pożar bądź oparzenia.

Choinkę należy koniecznie ustawić w bezpiecznej odległości od kominków, pieców, grzejników itp. oraz zasłon i firanek. Zarówno naturalna jak i sztuczna choinka są materiałami łatwopalnymi. Na choinkach nie wolno zapalać świeczek palących się otwartym ogniem. Świeczek i świeczników nie należy również ustawiać zbyt blisko choinek i innych materiałów palnych.

Nie możemy sobie wyobrazić nocy sylwestrowej bez kolorowych fajerwerków. Jednak używając fajerwerki należy przestrzegać podstawowych zasad, które pozwolą uniknąć poważnych obrażeń i poparzeń oraz zagrożenia pożarowego:

- tylko osoby dorosłe mogą używać materiałów pirotechnicznych, ściśle stosując się do załączonych instrukcji,
- nie wolno ich używać w pomieszczeniach zamkniętych,
- nie wolno wypuszczać fajerwerków z okien i balkonów, gdyż mogą wpaść z powrotem do mieszkania lub mieszkania sąsiadów powodując pożar czy obrażenia ciała,
- nie wolno wrzucać ani kierować fajerwerków w miejsca, gdzie przebywają lub mogą przebywać ludzie,
- nie wolno rzucać fajerwerków na samochody oraz w okolicach stacji paliw i zbiorników z płynami łatwopalnymi.

*Znajdziesz nas w zakładce
Z życia szkoły / Samorząd Uczniowski /Gazetka
na stronie: www.zsonr16kielce.pl*

ŚWIĄTECZNE SMAKI

Z okazji nadchodzących świąt przygotowałam dla was dwa przepisy, aby trochę osłodzić tegoroczne święta :P

Śniegowe kule

Świąteczne pierniczki o smaku cytrynowo – orzechowym, kruche i rozpuszczające się w ustach. Na dodatek otulone cukrem pudrem. Proste do wykonania i z łatwo dostępnych składników. Po prostu doskonale na święta ^^

Składniki na około 40 ciastek:

- 230 g masła
- pół szklanki cukru pudru
- szczypta soli
- 1,5 łyżeczki cynamonu
- 2 łyżeczki ekstraktu z wanilii
- 2 i 1/4 szklanki mąki pszennej
- 3/4 szklanki posiekanych orzechów włoskich

Dodatkowo

- 2 szklanki cukru pudru, do obtoczenia

Wykonanie:

- Do miski wrzuć masło i cukier puder. Miksuj do powstania lekkiej i lekko puszystej masy.
- Dodaj ekstrakt, sól, mąkę, cynamon i ponownie zmiksuj do uzyskania jednolitej masy.
- Wrzuć posiekane orzechy i wymieszaj.
- Z powstałego ciasta formuj nieduże kule (wielkości małego orzecha włoskiego) i układaj na blaszce, wyłożonej papierem do pieczenia.
- Gotową tacę z piernikami wsadź na 30 minut do lodówki, aby schłodzić ciasto przed pieczeniem.
- Rozgrzej piekarnik do 180 °C
- Następnie piecz pierniczki przez około 10 – 12 minut (ciasteczka mogą się lekko rozpląnąć).
- Gotowe, jeszcze ciepłe ciasteczka obtaczaj w cukrze pudrze i gotowe.

Smacznego!

„GŁOS GIMNAZJALISTY”

Gazetka Samorządu Uczniowskiego

Gimnazjum nr 16 w Kielcach

Miodowe ciasteczka

Lekkie, miodowe i pachnące świątami ciastka, które umilą zimne wieczory przy kubku herbaty. Osobiście robiłam te ciasteczka i zniknęły szybciej niż się spodziewałam.

Składniki na około 20 ciasteczka:

- 250 g mąki pszennej
- 90 g cukru pudru
- 2 łyżki płynnego miodu
- 125 g masła, zimnego
- 1 jajko
- 1 łyżka przypraw korzennych np. domowej przyprawy do piernika

Dodatkowo:

- 3 – 4 łyżeczki roztopionego miodu do polania lub cukier puder do posypania

Wykonanie:

- Umieść wszystkie składniki w naczyniu (np. misce, garnku) i szybko zagnieć.
- Gotową masę obwiń folią i włóż do lodówki na 60 minut.
- Schłodzone ciasto wyjmij z lodówki i rozwałkuj na grubość około 4 mm, delikatnie podsypując mąką.
- Wycinaj ciastka, a następnie przekładaj na blaszce wyłożoną papierem do pieczenia.
- Za pomocą specjalnych foremek możesz robić stemple.
- Piecz w temperaturze 200°C przez około 10 - 12 minut.
- Ostudź, posyp cukrem i gotowe.

Smacznego!

Dominika Pietrasik

Redakcja numeru: Aleksandra Adamczyk, Sylwia Ciszewska, Kinga Czekaj, Adrianna Dychała, Julia Habel, Weronika Jedynak, Dominika Pietrasik, Julia Rokosz, Łukasz Salwa, Berenika Woś, Wiktoria Zaborska, Olga Zielińska.